

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (quasi-experimental research) ชนิดมีกลุ่มควบคุม วัดก่อนและหลังการทดลอง (untreated control group design with pretest and post-test) เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการกำกับตนเองต่อการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการควบคุมพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กวัยรุ่นที่ศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษา ระหว่างเดือนตุลาคม พ.ศ. 2549 ถึงเดือนมกราคม พ.ศ. 2550 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือนักเรียนชายที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ จำนวน 40 ราย คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย และแบ่งกลุ่มตัวอย่างเพื่อสุ่มเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยวิธีการจับคู่เหมือน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 20 คน และกลุ่มควบคุม 20 คน โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีความคล้ายคลึงกันในเรื่อง อายุ ระดับการศึกษา และระดับคะแนนการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการควบคุมพฤติกรรมก้าวร้าว แต่เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลอง 1 คน ไม่มีความพร้อมในการเข้าร่วมโปรแกรม ผู้วิจัยจึงได้อนุญาตให้ออกจากกลุ่มได้หลังการเข้าร่วมกิจกรรมตามโปรแกรม ครั้งที่ 1

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล และแบบวัดการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการควบคุมพฤติกรรมก้าวร้าว ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดทฤษฎีของแบนดูรา (Bandura, 1997) ผู้วิจัยนำแบบวัดการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการควบคุมพฤติกรรมก้าวร้าวไปหาความตรงตามเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ได้ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ .92 และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชายที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 ราย ที่วิทยาลัยเทคนิคลำปาง ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาครอนบาค เท่ากับ .81

2. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย คือ โปรแกรมการกำกับตนเองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้กรอบแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบนดูรา (Bandura, 1986) และแบบประเมินการควบคุมพฤติกรรมก้าวร้าวและการแสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อตนเอง โดยผู้วิจัยได้นำโปรแกรม

การกำกับตนเองไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา จากนั้นจึงนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคลำปางที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 ราย เพื่อประเมินปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินโปรแกรมการกำกับตนเองที่ได้สร้างขึ้น ทั้งความเหมาะสมของเนื้อหา กระบวนการจัดโปรแกรม ระยะเวลาในการจัดกิจกรรม รวมทั้งสื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ จากนั้นจึงนำมาปรับปรุงเพื่อให้โปรแกรมมีความสมบูรณ์ก่อนนำมาใช้จริง

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยและรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยข้อมูลส่วนบุคคลวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา และเปรียบเทียบคะแนนการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการควบคุมพฤติกรรมก้าวร้าวระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติทดสอบค่าทีชนิด 2 กลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน และระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลองเสร็จสิ้น 1 เดือน โดยใช้สถิติทดสอบค่าที ชนิด 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. เด็กวัยรุ่นกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการกำกับตนเอง มีคะแนนการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการควบคุมพฤติกรรมก้าวร้าวหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
2. เด็กวัยรุ่นกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการกำกับตนเอง มีคะแนนการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการควบคุมพฤติกรรมก้าวร้าวสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากงานวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้คือ

1. ด้านปฏิบัติการพยาบาล

พยาบาลและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรนำโปรแกรมการกำกับตนเองไปใช้ในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการควบคุมพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กวัยรุ่นในชุมชน โดยทำกิจกรรมในรูปแบบของการเข้าค่ายฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะในการควบคุมอารมณ์ และติดตามผลการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการควบคุมพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กวัยรุ่นซ้ำหลังจากให้โปรแกรมการกำกับตนเองไประยะหนึ่ง

2. ด้านการศึกษา

ควรจัดให้มีการนำโปรแกรมการกำกับตนเองไปใช้ในสถานศึกษา เพื่อส่งเสริมการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการควบคุมพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กวัยรุ่น โดยมุ่งเน้นให้กลุ่มนักเรียนที่ได้รับการฝึกอบรมเป็นแบบอย่างในการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ในการพัฒนาการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการควบคุมพฤติกรรมก้าวร้าว

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป คือ

1. ควรมีการติดตามการศึกษาระยะยาวถึงการคงอยู่ของการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการควบคุมพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กวัยรุ่น โดยประเมินการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการควบคุมพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กวัยรุ่นซ้ำหลังจากให้โปรแกรมการกำกับตนเองไประยะหนึ่ง
2. ควรมีการศึกษาเรื่องนี้ในกลุ่มตัวอย่างอื่นที่มีบริบทแตกต่างกัน เช่น เด็กวัยรุ่นในสถานพินิจ เด็กวัยรุ่นในสถานสงเคราะห์เด็กกำพร้า เป็นต้น
3. ควรมีการศึกษาเรื่องนี้ในกลุ่มตัวอย่างเดิมโดยเปรียบเทียบผลของโปรแกรมการกำกับตนเองต่อการรับรู้สมรรถนะแห่งตนในการควบคุมพฤติกรรมก้าวร้าวระหว่างเด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิง